

er der jo ogsaa i Lovforslaget i Henseende til Moderens Egenskaber, Moderens Kvalitet, stillet saadanne Betingelser, at man derigennem sikkerlig vil undgaa det, som det ogsaa er Meningen at undgaa, at en løsagtig Kvinde, der er gaaet fra den ene Haand til den anden, og som faar et Barn, skulde kunne præterdere Arv for dette Barn efter Faderen. Jeg tror derfor ikke, at der, alt vel overvejet, og naar man ser nærmere paa Spørgsmaalet, i Virkeligheden kan rejses afgørende Indvendinger mod Lovforslaget i denne Henseende, thi det, at man ikke har det i noget andet Land, synes mig ikke at være nogen afgørende Indvending.

Det ærede Medlem mente, at man burde holde fast ved Hemmeligholdelsen af de Fødsler, som foregaa paa Fødselsstiftelsen. Jeg tror, at der af de Grunde, som det ærede Medlem, der derefter havde Ordet (Johansen), fremførte, er overvejende Betænkelighed ved at fastholde dette, og jeg ser i Virkeligheden ikke, hvilke store Fordele der nu om Stunder skulde være forbundet dermed, at de Fødsler, som foregaa paa Fødselsstiftelsen, hemmeligholdes i Henseende til Spørgsmaalet om, hvem der er Barnefader eller Barnemoder.

Spørgsmaalet om Anlæggelse af Sag forud for Barnefødselen til Hjælp ved Barselsfærden osv. er jo et ret underordnet Spørgsmaal. Det kan godt være, at Lovforslagets oprindelige Affattelse, hvorefter Moderen skulde være i den sjette Maaned, inden Sag kunde anlægges, har været den rette; det er noget, man kan forhandle nærmere om.

Saa rejste det ærede Medlem det Spørgsmaal, hvad der skulde forstaaes ved Udvandring, om man f. Eks. skulde anse det for Udvandring, naar Søfolk tog Hyre til fjerne Lande. Det bør man naturligvis ikke. Man bør naturligvis kun anse for Udvandring den Bortrejse, der finder Sted, naar vedkommende har den Hensigt at fæste Bo i et fremmed Land. Vi have jo i Forvejen et Tilfælde — jeg sigter herved til Spørgsmaalet om Gældsarrest —, hvor Hensigten med Bortrejsen netop er det, der er det afgørende. Noget lignende vil blive Tilfældet her. Naar en Sømand tager Hyre til Japan eller Kina, virker han kun i sit lovlige og sædvanlige Kald, og saa er der ingen, der af den Grund vil mistænke ham for at udvandre. Noget andet er, at han, naar han først er ude, kan benytte sig af Lejligheden til at blive borte. — Det ærede Medlem frygtede for, at jo

strengere Lovforslaget bliver lige overfor Barnefaderen, desto større vil Fristelsen til Udvandring blive. Det kan naturligvis ogsaa være rigtigt, men derfor bør man, mener jeg, have Forholdsregler mod Udvandring, saaledes at vedkommende, i alt Fald naar han bliver opdaget, ikke kan slippe bort fra Landet uden først at rede og rette for sig.

Den ærede sidste Taler (Lewinsky) talte om Spørgsmaalet om Oprettelsen af Fødehjem, saa at — saaledes forstod jeg ham — enhver Kvinde, der skulde føde, skulde have en Ret til at komme ind paa et saadant Fødehjem. Der skulde være saa mange Fødehjem, at der altid var Plads for Kvinder, der vilde ind paa dem. Jeg tror, det vilde være en ret uoverkommelig Opgave og noget, som jeg paa ingen Maade kan anse for nogen Statsopgave. Noget ganske andet er, at Rimelighed og Billighed og andre Hensyn kunne tale for, ligesom vi have et Fødehjem ved Fødselsstiftelsen her i København, at der i den anden Del af Landet, i Jylland, i en af de større Byer der, blev oprettet af Staten en lignende Anstalt, som tillige kunde medvirke til Uddannelsen af Jordemødre. Men at Staten skulde paatage sig den Forpligtelse at sørge for alle fødende Kvinder eller gennem Plejehjem sørge for Opdragelse af alle spæde Børn, det gaar saa langt udover den nuværende Samfundstilstand, at jeg paa ingen Maade kan være enig med det ærede Medlem derom.

Jeg skal fremdeles anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til nærmere Forhandling.

P. G. C. Jensen: Kun et Par Bemærkninger ønsker jeg at føje til, hvad jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet.

Den højtærede Minister bemærkede, at jeg havde udtalt, at man ikke maatte vente, at det blev saa overmaade mange Tilfælde, hvor Børn vilde faa Gavn af de forbedrede Regler, som Lovforslaget her indeholdt, fordi den udlagte Barnefader kunde fralægge sig Paterniteten, kunde dø uden at efterlade sig noget o. s. v., og den højtærede Minister svarede dertil: Ja, men de faa jo dog Bidrag fra Kommunerne. Nej, det faa de jo netop ikke, det vil sige, det, jeg talte om, de forbedrede Bidrag faa de ikke, de faa kun Normalbidraget fra Kommunerne. De faa ingenlunde disse forhøjede Bidrag, fastsatte under Hensyn til „almindelig gode Middelkaar“ o. s. v.; de faa jo efter Lovforslagets § 8 fra Kom-